

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 35Csp/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318201368
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2318201368.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobkyne: P. H., A.. XX.XX.XXXX, W. L., O. XXXX/XX, v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 412 802, so sídlom Galanta, Staničná 1702/10, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 7 416,51 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 1 000,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. 1

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 7.2.2018 domáhala, aby súd určil že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.X.XXXX a č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné. Rovnako tak žiadala určiť neplatnosť úverových zmlúv s rovnakými vyššie uvedenými číslami, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7 416,51 Eur a priznanie finančného zadostučinenia vo výške 1 000,- Eur. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že so žalovaným uzatvorila štyri úverové zmluvy (formulárové, typové, predtlačené) a to zmluvu č. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.X.XXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.X.XXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX Y. Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX. Uzatvorené zmluvy považuje žalobkyňa za právne úkony, ktoré sú v rozpore s právnymi normami na ochranu spotrebiteľa, nakoľko obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky (nečitateľné zmluvné podmienky, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy). Na základe dohôd o zrážkach zo mzdy uzatvorených pri každej z úverových zmlúv, žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok, a teda aj napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa žalobkyni zrážky zo mzdy, bez ohľadu na existenciu sporu. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobkyňa za rozporný s právom Európskej únie, a preto je neplatný. V prípade dohody o zrážkach zo mzdy ide o tzv. mimosúdne zrážky, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, ktorý zrážky nedokáže zastaviť. Dohoda o zrážkach poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. V ďalšom texte žaloby žalobkyňa odkazuje na konania pred dvorom EÚ ako aj únijné právo, zamerané na ochranu spotrebiteľa. V závere žaloby žalobkyňa uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu. Výška dlhu síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offa súdne preskúmanie

práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Na určení neplatnosti právnych úkonov má žalobkyňa naliehavý právny záujem, nakoľko deklarovanim neplatnosti žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie predmetného kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým prípustnosť, príp. neprípustnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky. Žalobkyňa ďalej navrhuje určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v úverovej zmluve, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Klient podpisom tejto zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z tejto Úverovej zmluvy. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou čo je v rozpore so zákonom a je neprijateľnou podmienkou. Žalobkyňa je presvedčená, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny, a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne na ich primeranosť s poukazom na princíp ochrany povinného. Je absolútne neprípustné, aby si žalovaný vyhradil právo dvojnásobných splátok, čím môže v istých situáciách vážne ohroziť rodiny s dopadom na vyživované osoby.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril svojim podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.4.2018. V predmetnom podaní žalovaný uviedol, že namieta neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX, T. E. N. N. P. Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX, T. E. N. N. P. Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX Y. T. E. N. N. P. Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.1.2018 môže byť predmetom určenia (v korelácii s ustanovením § 137 ods. 1 písm. d) C.s.p.) iba neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. bezúročnosť a bezodplatnosť úveru poskytnutého na základe takejto zmluvy. V nadväznosti na uvedené má žalovaný za to, že žaloba nebola podaná dôvodne a v súlade so zákonom. Žalobkyňa v podanej žalobe tvrdí, že súčasťou typovej formulárovej zmluvy o revolvingovom úvere bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie ukladajúce mu povinnosť plniť, má si žalovaný uplatňovať nároky na základe svojvoľného diktátu. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie, pričom tvrdí, že moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t.j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napr. stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti. Žalovaný ďalej tvrdí, že pre toto konanie je podstatné to, či žalobkyňa mala možnosť nadobudnúť o predmetnej dohode vedomosť alebo nie. Táto vedomosť žalobkyne jestvovala už v predzmluvnej fáze a trvala aj následne pri (a po) poskytnutí úveru. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola predložená vo forme samostatného dokumentu s osobitným označením, ktorý bol navyše žalobcom aj osobitne podpisovaný. Pri zachovaní priemernej obozretnosti a vnímavosti spotrebiteľa je vylúčené, aby si žalobkyňa neuvedomila, že ide o samostatný zmluvný dokument, ktorý navyše, ako to vyplýva zo samotného obsahu listiny, nepredstavoval podmienku k

poskytnutiu úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úveru a spotrebiteľ mohol po zrelej úvahe podpis takéhoto dokumentu odmietnuť. Pokiaľ ide o námietku subjektívnej predstavy veriteľa o výške dlhu s majetkom dlžníka, je nutné zdôrazniť, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom zabezpečenia záväzkov zmluvných strán, ktorej regulácia je prísne upravená osobitnými predpismi. Zákon presne stanovuje, aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok, resp. aká čiastka musí dlžníkovi byť ponechaná ako zostatok na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, a teda ani dohodou zmluvných strán nemožno dospieť k výkonu zrážok vo vyššej výške, ako umožňuje zákonný predpis. Žalovaný taktiež popiera tvrdenia žalobkyne o rozpore tohto zabezpečovacieho prostriedku s právom Európskej únie. Žiadne ustanovenie únijného práva neupravuje výkon zrážok, regulácia tohto inštitútu ponecháva výlučne na vóli vnútroštátneho zákonodarcu. Žiadne ustanovenie únijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. Neexistuje ustanovenie, ktoré by túto otázku riešilo. V dôsledku toho je potom vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky, za akých je použitie tohto hmotnoprávneho inštitútu možné alebo nie. Ak teda Národná rada Slovenskej republiky ako jediný zákonodarný orgán určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je naďalej zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky, potom je každý takýmto rozhodnutím zákonodarcu viazaný. Žalobkyňa svoje hypotézy nepodporila žiadnymi konkrétnymi okolnosťami, majúcimi pôvod v uzatvorených dohodách o zrážkach zo mzdy. Žalovaný popiera aj dôvodnosť uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Výpočty predložené žalobkyňou nemajú oporu v konkrétnych okolnostiach vo vzťahu ku tej - ktorej zmluve o revolvingovom úvere, nakoľko nezohľadňujú výšku skutočnej mesačnej splátky, lehotu splatnosti a ďalšie relevantné údaje. Dôvodnosť takto koncipovaného nároku nebola preukázaná vo vzťahu ku žiadnej zo zmlúv o revolvingovom úvere, z vyjadrenia žalobkyne zároveň nevyplývajú skutkové a zákonné okolnosti, ktoré by jeho relevanciu a oprávnenosť preukázali. Absentuje teda tvrdenie takých skutočností, ktoré by žalobu zdôvodnili. V neposlednej rade žalovaný popiera aj dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyni žiadny nárok na zaplatenie ňou uplatňovaného nároku nevznikol, rovnako tak neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohla uplatňovať a už vôbec nebola preukázaná žiadna okolnosť, v zmysle ktorej by bolo preukázané právo požadovať predmetný nárok v uvedenej výške, ani to, na základe akého výpočtu žalobkyňa dospela k sume uplatneného nároku. Zákonná úprava práva spotrebiteľa požadovať primerané finančné zadosťučinenie vyžaduje rozhodnutie súdu s výrokovou časťou, v ktorej sa konštatuje, že konkrétne právo spotrebiteľa bolo porušené a spotrebiteľovi sa priznáva predmetný nárok. Ani tento predpoklad nebol v predmetnom prípade naplnený. Záverom žalovaný poukázal na to, že pripojený list od MS SR ako listinný dôkaz, sa na daný prípad nevzťahuje.

3. Vyjadrenie žalovaného bolo zaslané žalobkyni, ktorá sa k uvedenému vyjadrila podaním súdu doručeným dňa 25.5.2018. V predmetnom podaní zásadne poprela skutkové tvrdenia žalovaného. Naliehavý právny záujem na ochranu jej práv a oprávnených záujmov, tu daný je. Je potrebné aby sa dosiahlo odstránenie spornosti práva a právnej neistoty, predchádzalo sporom a aby nedošlo k porušeniu jej práv žalobcu. Bez určenia súdu či tu právo je alebo nie je a či tu právny vzťah je alebo nie je, sú jej práva ohrozené. Podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobkyne, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Žalovaný úvodom namietal neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti sporných dohôd o zrážkach. S poukazom na právnu úpravu spotrebiteľského práva v Slovenskej republike s účinnosťou od 1.1.2018, naliehavý právny záujem na určení nie je potrebné preukazovať, pretože vyplýva priamo zo zákona. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Ani v prípade upustenia do použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, nemá žalobkyňa bez presného vyhlásenia veriteľa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku umožňuje postihnúť jej majetok v podobe jej mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Žalovaný popiera dôvodnosť uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný je dlhodobý poskytovateľ pôžičiek na Slovensku a vedome porušuje zákony a svojvoľne si určuje vlastné pravidlá čím poškodzuje spotrebiteľov. Takéto klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností

vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Niet žiadnych pochybností o tom, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Cena poskytnutej finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je základnou náležitosťou zmluvy o poskytnutí úveru. Zmluvy ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Je nepochybné, že tento dôvod neplatnosti sa vzťahuje aj na zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ktorá je s vlastnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere prepojená a vytvára jeden celok. Cena poskytnutej finančnej služby a to úrok za poskytnutie úveru je síce v sporných spotrebiteľských zmluvách vyjadrená, avšak len formálne. Cenou za poskytnutú finančnú službu je nielen úrok za poskytnutie úveru, ako aj ďalší poplatok z úverov za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru. Ustanovenia sporných zmlúv o cene úveru obchádza kogentné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva musí obsahovať (reálnu, nie predstieranú) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Jedná sa o základný údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či si ponúkaný finančný produkt objedná alebo nie. Cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne. Obsah zmluvy sa snaží klamlivo spotrebiteľa navodiť, že cena finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je veľmi výhodná. Len zložitým matematickým výpočtom mohla žalobkyňa ako spotrebiteľ zistiť skutočnú cenu poskytnutej služby. Uzatvorené zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane zmlúv o zabezpečení splátok úveru sú ako celok neplatné pre rozpor s dobrými mravmi a považujú sa podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov. Úverové zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. f) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úvery na základe nich poskytnuté považujú sa za bezúročné a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 citovaného zákona). Na základe uvedených skutočností má žalobkyňa za to, že v danom prípade sa jednoznačne jedná o spotrebiteľský vzťah, a preto na neho musia byť aplikované tak ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa má za to, že v predmetných zmluvách absentujú obligatórne náležitosti, ktoré sú vyžadované podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to predovšetkým:

- a) údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- b) údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov,
- c) neuvedenie priemernej RPMN,
- d) neuvedenie RPMN.

Taktiež má za to, že nakoľko ide o spotrebiteľské úvery, zmluvy obsahujú veľa neprijateľných podmienok, a to v prvom rade neprímerane vysokú zmluvnú odmenu a taktiež neprímerane vysoké sankcie v súvislosti s omeškaním dlžníka s úhradou splátky, rozhodcovská doložka, a mnohé iné. Predmetné zmluvy sú teda v dôsledku absencie obligatórných náležitostí, ktoré sú vyžadované zákonom, ako aj v dôsledku prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok, považované za bezúročné a bez poplatkov. K predloženému listu MS SR žalobkyňa uviedla len toľko, že ak podľa žalovaného nejde o výsledok objektívneho procesu, tak žalobkyňa môže pripojiť viacero súdnych rozhodnutí preukazujúcich to, ako sa žalovaný bezdôvodne obohatil na spotrebiteľoch.

4. Vyjadrenie žalobkyne bolo zaslané na vyjadrenie žalovanému, ktorý sa k uvedenému vyjadril podaním súdu doručeným dňa 9.7.2018. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobkyne sú nejasné a nezrozumiteľné, nakoľko z ich obsahu nemožno zistiť k čomu smerujú, t.j. či žalobkyňa napáda výšku úrovej sadzby, príp. výšku odplaty za určitú službu a pod. Žalovaný poukázal na to, že otázka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva v súvislosti so zákonom č. 129/2010 Z.z. bola donedávna posudzovaná rôzne a dospela až do stavu, kedy časť súdnej praxe negovala závery rozhodnutia Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15. Túto prax jednoznačne stopol Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 vyslovil, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide o pravidlo výkladu, ktoré treba rešpektovať a skúmať, či tá ktorá náležitosť (aj keby v zmluve nebola uvedená, čo pre prípad zmluvného vzťahu sporových strán popierame nižšie) ešte neznamená, že úver je bezúročný. Bezúročný môže byť len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Na základe uvedeného žalovaný uvádza, že tvrdenia žalobkyne sú nesprávne a v rozpore

so zákonom. Zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, alebo spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedeného spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priraďujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobkyňou neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobkyňou odporuje v prvom rade systematickému výkladu. V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok, a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom žalovaný nevidí žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky úniijného práva. Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobkyne o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahovali údaje o priemernej RPMN za úver a RPMN úveru. Oba predmetné údaje sú obsiahnuté v obsahu bodu 6. zmluvných vzťahov a nemožno hovoriť o žiadnom porušení povinnosti. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že sa pridrižiava už uvedenej námietky voči uplatňovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, predovšetkým z pohľadu nesprávnosti výpočtov, na základe ktorých žalobkyňa dospela k výslednej sume, ako aj z dôvodu absencie ďalších právne relevantných skutočností či podporných dôkazov, ktorými by oprávnenosť svojho nároku preukázal.

5. Súd vo veci dňa 22.11.2018 rozhodol rozsudkom č.k. 35Csp/27/2018-118, ktorým rozhodnutím rozhodol nasledovne:

- I/ určil, že dohody o zrážkach zo mzdy uzavreté k revolvingovým zmluvám č. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.X.XXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.X.XXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX N. T. XX.XX.XXXX Y. Č.. XXXXXXXXXXXX N. T.Y. XX.XX.XXXX medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom sú neplatné;

- II/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 7 416,51 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku;

- III/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi finančné zadost'učinenie vo výške 1 000,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku;

- IV/ v časti určenia neplatnosti Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX Y. Č.. XXXXXXXXXXXX žalobu zamietol;

- V/ právo na náhradu trov konania žalobkyňi nepriznal.

6. Voči uvedenému rozhodnutiu (okrem zamietajúcej časti) bolo zo strany právneho zástupcu žalovaného podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Trnava, ako súd druhej inštancie, a to rozhodnutím č.k. 10Co/50/2019-85 zo dňa 26.2.2020. Uvedeným rozhodnutím súd druhého stupňa

rozsudok tunajšieho súdu (súdu prvej inštancie)
neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy potvrdil a
povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 7 416,51 Eur a
zadosťučinenie spolu s nárokom na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

v napadnutom výroku o určení
v napadnutých výrokoch o
o povinnosti zaplatiť finančné

7. Predmetom konania vzhľadom na rozhodnutie súdu druhého stupňa ostal nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 7 416,51 Eur, nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1 000,- Eur a nárok na náhradu trov predmetného konania.

8. Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo vytyčené pojednávanie, a to na deň 13.10.2020. Pojednávanie sa osobne zúčastnila len žalobkyňa a jej splnomocnený zástupca. Právny zástupca žalovaného svoju ako i žalovaného neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil, a to podaním súdu doručeným dňa 16.6.2020. V predmetnom podaní súčasne uviedol, že súhlasí s tým, aby súd vo veci konal a rozhodol aj bez ich prítomnosti. Súd teda pojednával len v prítomnosti žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu.

9. Splnomocnená zástupkyňa žalobkyne pred súdom uviedla, že sa pridrižiava podanej žaloby a žiada, aby súd rozhodol tak ako v pôvodnom rozsudku a priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie v pôvodne uplatnenej výške 7 416,51 Eur. Čo sa týka uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzali z toho, že konanie žalovaného malo výrazný vplyv na život a psychický stav žalobkyne. V prípade vyhovenia žalobe v tejto časti priznanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia ponecháva na úvahu súdu.

10. Súd vo veci dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Zmluvné dojednania spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., prehľad platieb žalobkyne, oznámenie veriteľa o schválení úveru a karta klienta k zmluve č. XXXXXXXXXXXX Y. Č.. XXXXXXXXXXXX, oznámenie zamestnávateľa žalobkyne o vykonávaní zrážok, doklady o vyúčtovaní mzdy žalobkyne za rok 2016 (mesiac apríl až december), za celý rok 2017, za rok 2018 (mesiac január), pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Žalobkyňa so žalovaným uzatvorila štyri spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých boli žalobkyni poskytnuté spotrebiteľské úvery, ktoré sa táto zaviazala v pravidelných mesačných splátkach žalovanému vrátiť. Peňažné prostriedky boli žalobkyni poskytnuté za nasledovných podmienok:

- zmluva č. XXXXXXXXXXXX: poskytnutá čiastka 1 500,- Eur, splatnosť 36, mesačná splátka 85,15 Eur, celková čiastka k splateniu (úver + úroky) 3 065,40 Eur, predpokladaná RPMN 70,00 %, priemerná RPMN 46,06 %, ročná úroková sadzba 70,00 %;

- zmluva č. XXXXXXXXXXXX: poskytnutá čiastka 1 500,- Eur, splatnosť 36, mesačná splátka 85,15 Eur, celková čiastka k splateniu (úver + úroky) 3 065,40 Eur, predpokladaná RPMN 70,00 %, priemerná RPMN 46,06 %, ročná úroková sadzba 70,00 %;

- zmluva č. XXXXXXXXXXXX: poskytnutá čiastka 1 500,- Eur, splatnosť 42, mesačná splátka 47,43 Eur, celková čiastka k splateniu (úver + úroky) 2 142,06 Eur, predpokladaná RPMN 26,17 %, priemerná RPMN 44,06 %, ročná úroková sadzba 18,08 %;

- zmluva č. XXXXXXXXXXXX: poskytnutá čiastka 1 500,- Eur, splatnosť 42, mesačná splátka 47,43 Eur, celková čiastka k splateniu (úver + úroky) 2 142,06 Eur, predpokladaná RPMN 26,17 %, priemerná RPMN 44,06 %, ročná úroková sadzba 18,08 %.

12. Nakoľko žalobkyňa svoju povinnosť splácať poskytnuté úvery riadne a včas neplnila, s ich splácaním sa dostala do omeškania. Žalovaný tak pristúpil k realizácii dohôd o zrážkach zo mzdy žalobkyne, prostredníctvom ktorých sa realizovalo splácanie poskytnutých úverov.

13. Súd mal v konaní preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným boli uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľské zmluvy. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo

podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník výslovne ustanovuje, že ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

14. Predmetné zmluvy teda súd považoval za spotrebiteľské zmluvy, na ktoré je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj keď predmetné zmluvy sú zmluvami, ktoré vykazujú známky absolútneho obchodu a je potrebné ich posúdiť podľa Obchodného zákonníka, sú zároveň zmluvami spotrebiteľskými, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

15. Súd vec právne posúdil nasledovne:

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa písm. b) cit. ustanovenia, sa na účely tohto zákona veriteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa písm. d) cit. ustanovenia, sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Po preskúmaní zmlúv o úvere z pohľadu či obsahujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd zistil, že zmluvy neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona). Konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky nie je v zmluvách uvedený a jednoznačne ho nemožno určiť ani odkazom na dohodnuté termíny splatnosti jednotlivých splátok. Žalobkyňa mala podľa zmluvy zaplatiť 36 (prvé dve zmluvy) a 42 (druhé dve zmluvy) splátok, pričom začiatok splácania nebol v zmluvách jednoznačne určený, v dôsledku čoho nemožno zo zmlúv vyvodiť ani konečnú splatnosť úveru. Dátum poslednej splátky obsahovalo len Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré však nemožno považovať za zmluvu o úvere, keďže nebolo žalobkyňou podpísané a vyhotovené bolo až potom, ako žalobkyňa podpísala návrh na uzavretie zmluvy a zároveň žalovaný nepreukázal, že toto oznámenie bolo žalobkyni doručené. Vzhľadom na uvedené nedostatky súd síce považoval zmluvy o spotrebiteľských úveroch za platne uzavreté, v dôsledku chýbajúcich náležitostí sú však poskytnuté úvery bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobkyňa bola žalovanému povinná vrátiť len toľko peňažných prostriedkov, koľko jej od neho bolo reálne poskytnutých. To čo mu uhradila navyše predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobkyni vydať.

25. Podľa § 451 ods.1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že prvý úver bol žalobkyni reálne poskytnutý vo výške 1 277,05 Eur, pričom žalobkyňa splatila sumu vo výške 3 105,84 Eur, t.j. poskytnutý úver preplatila o 1 828,79 Eur, druhý úver bol poskytnutý reálne vo výške 1 277,05 Eur, splatených bolo 3 045,38 Eur, čiže v tomto prípade bolo splatené o 1 768,33 Eur viac. Tretí úver bol žalobkyni poskytnutý taktiež vo výške 1 277,05 Eur, splatených bolo 3 996,24 Eur, a síce o 2 719,19 Eur. V prípade posledného úveru bolo žalobkyni poskytnutých rovnako tak 1 277,05 Eur, splatených však bolo 2 377,25 Eur, čo je o 1 100,20 Eur. Uvedené mal súd preukázané z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, pričom vykonané úhrady súdu preukázala a podložila dokladmi o vyúčtovaní mzdy, z ktorých mal súd preukázané vykonávanie zrážok z príjmu žalobkyne v prospech žalovaného. Súd vychádzal z prehľadu splátok úverov vyhotovených a predložených žalobkyňou (čl. 8-11 spisu), nakoľko tieto žalobkyňa podložila aj dokladmi o vyúčtovaní mzdy. Čo sa týka prehľadu splátok úverov nachádzajúcich sa na čl. 34, čl. 36, ktoré boli taktiež predložené žalobkyňou, tak tieto boli vypracované žalovaným, pričom súd nemal dôvod z nich vychádzať, nakoľko zo strany žalovaného neboli nijako podložené, pričom jednalo sa len o dva úvery zo štyroch. Žalovaný vo svojich vyjadreniach síce popieral dôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak z jeho strany neboli súdu predložené žiadne dôkazy, z ktorých by súd mal preukázané aké sumy boli žalobkyňou na poskytnuté úvery splatené. Nakoľko súd dospel k záveru, že zmluvy uzatvorené medzi sporovými stranami neobsahovali zákonom predpísané náležitosti, úvery boli poskytnuté bezúročné a bez poplatkov, a teda žalobkyňa bola povinná vrátiť len to čo jej bolo poskytnuté. Z vyššie uvedeného prehľadu poskytnutých a splatených čiastok je zrejmé, že žalobkyňa poskytnuté finančné prostriedky preplatila o sumu 7 416,51 Eur. To znamená, že o túto sumu sa žalovaný bezdôvodne obohatil, a to na úkor žalobkyne - spotrebiteľa. Súd mal zato, že žaloba v časti vydania bezdôvodného obohatenia je dôvodná, preto jej v tejto časti vyhovel.

28. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

29. Podľa ods. 5 cit. ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

30. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

31. Podľa ods. 8 cit. ustanovenia, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZI/2007/250/20160201>> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

32. Zákon o ochrane spotrebiteľa vo svojich ustanoveniach priamo zakotvuje, že ten spotrebiteľ, ktorý bol na súde úspešný voči dodávateľovi za porušenie jeho práv alebo povinností, má nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

33. Základný predpoklad a splnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni v danom prípade splnený bol (úspech pri ochrane práva spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností zo strany dodávateľa spočívajúci v potvrdení rozhodnutia tunajšieho súdu o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy potvrdené súdom druhej inštancie). Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká konkrétna a presne definovaná ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, bez toho aby spotrebiteľ bol povinný preukazovať či a v akej výške ujma vznikla. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že právo na priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni v danom prípade vzniklo. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej vyššie citovaným zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi. Uvedená podmienka v danom prípade splnená bola, nakoľko žalovaný svojím konaním rozhodne nepostupoval v súlade s ochranou spotrebiteľa a jeho práv, ktoré práva v dôsledku vyššie uvedeného, boli porušené.

34. K primeranosti výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd poukazuje na to, že za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať obmedzenie spotrebiteľovho komfortu vo všetkých oblastiach jeho života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobkyni neoprávnenými platbami v prospech dodávateľa jednoznačne vzniklo. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky, nemôže tu však ísť o svojvôľu, pretože i takto priznaná náhrada musí byť odôvodnená čo do základu a výšky a táto voľná úvaha musí byť preskúmateľná. Primerané zadosťučinenie môže pozostávať z náhrady morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť, keďže nie vždy vrátením neoprávnenne zaplatených finančných prostriedkov sa všetko zhojilo.

35. Bezodôvodné obohatenie na strane žalovaného malo pre žalobkyňu nepriaznivé ekonomické dôsledky. Konanie žalovaného bolo jednoznačne v rozpore s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Súd má za to, že žalovaný ako podnikateľ v oblasti spotrebiteľských

úverov, postupoval v rozpore so svojou odbornou starostlivosťou. Žalobkyňa bola zavedená do omylu (nepravdivo informovaná), následne bola nútená plniť na účet žalovaného prostriedky, na ktoré nemal žalovaný nárok a napokon bola žalobkyňa nútená podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv.

36. Žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 7 416,51 Eur, pričom žalobkyni boli celkom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5 108,20 Eur. Odplata za poskytnutie úverov po zohľadnení nezákonného strhnutia poplatku predstavovala až sumu 891,80 Eur; teda v tejto výške boli zároveň ohrozené majetkové práva žalobkyne, pretože bez zásahu súdu by žalovaný zasiahol do majetkových práv žalobkyne v rozsahu rovnajúcom sa odplate za úver. Žalovaný porušil svoje povinnosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tým, že zmluvy ním pripravené neobsahovali zákonom stanovené náležitosti, a neboli uzatvorené v predpísanej forme. Žalobkyňa celkom isto už tým, že musela pristúpiť k súdному vymáhaniu svojej pohľadávky utrpela určité psychické napätie a stres, ktorú skutočnosť ani nie je potrebné iným spôsobom dokazovať. Obohatenie sa žalovaného muselo mať tiež nepriaznivý dopad na jej finančnú situáciu a obstarávanie jej potrieb. Po zhodnotení všetkých týchto okolností dospel súd k záveru, že požadované finančné zadostučinenie je primeraným. Priznaná suma plne zohľadňuje ujmu (morálnu a majetkovú) na strane žalobkyne a predstavuje dostatočnú sankciu pre žalovaného, ktorá by ho mala pri ďalšom poskytovaní úverov odradiť od porušovania príslušných noriem na ochranu spotrebiteľa.

37. Žalobkyňa požadovanú sumu zdôvodnila zhoršením zdravotného stavu v dôsledku postupu žalovaného, ktorý neustále používal vyhrážky a hrubý nátlak, čo spôsobilo dlhodobú práceneschopnosť žalobkyne, ako aj intenzitou zásahu do jej práv a výškou sumy, o ktorú sa žalovaný ne jej úkor obohatil. Zmluvy uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným boli vo svojich ustanoveniach v rozpore so zákonom a zakladali hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa, a predstavovali tak porušenie ustanovenia § 4 ods. 6 a ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pri uzatvorení zmlúv použil žalovaný nekalé obchodné praktiky spočívajúce v tom, že text obsahu zmlúv bol tlačенý veľmi malým písmom v dôsledku čoho je formulár nečitateľný a v uplatnení dohody o zrážkach, ktorá je v zmysle ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. vyslovene neprípustnou formovou zabezpečenia záväzku. Súd má zato, že žalobkyňa ako spotrebiteľ, sa v predmetnom konaní domáhala ochrany svojich práv súdnou cestou a v konaní bola úspešná, takže jej v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. prislúcha aj nárok na primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie bolo zo strany žalobkyne uplatnené v sume 1 000,- Eur. Žalovaný, ktorý poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti, má postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorá sa vyžaduje nielen v rovine uzatvorenia zmluvy v súlade so zákonom, ale aj v jej následnom plnení a prijímaní finančných plnení zo strany spotrebiteľa. Žalovaný predložil k podpisu (štyrikrát) návrh spotrebiteľskej zmluvy, ktorá neobsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úverov, v dôsledku čoho sa stala nezrozumiteľnou a neurčitou. V dôsledku použitia slovných spojení „úroky“ a „zmluvná odmena“ skresľuje informácie o skutočnej výške odplaty za poskytnutie úveru a v časti zmluvných podmienok je napísaná i nečitateľným malým písmom. Na základe zmluvy, ktorá je v rozpore so zákonom (o tejto skutočnosti žalovaný vzhľadom na požiadavku odborného poskytovania služieb a rozhodovacej činnosti súdov musel vedieť) prijal od žalobkyne neoprávnený prospech v sume 7 416,51 Eur, vydanie ktorého si žalobkyňa musela uplatniť súdnou cestou a výška ktorého je vyššia než samotná výška poskytnutých úverov (5 108,2 Eur). Z konania žalovaného je zrejmé, že pri svojej podnikateľskej činnosti - poskytovaní spotrebiteľských úverov, nepostupoval v súlade so zákonom, používal praktiky, ktoré je možné kvalifikovať ako nekalé obchodné praktiky a zmluvné dojednania, ktoré majú povahu neplatných zmluvných podmienok a týmto postupom získal neoprávnený prospech v rozsahu 7 416,51 Eur a spôsobil žalobkyni nemajetkovú ujmu a nepriaznivé ekonomické dôsledky v tom, že výška neoprávneného prospechu požadovaného zo strany žalovaného mala negatívny dopad na jej ekonomickú situáciu a zabezpečovanie životných potrieb pre jej rodinu, ktorý sa ešte viac prehĺbil v prípade uskutočňovania zrážok zo strany zamestnávateľa, na základe žiadosti žalovaného, v očiach ktorého žalobkyňa vystupovala ako dlžník neplniaci si svoje povinnosti. Žalovaný pri svojej podnikateľskej činnosti nepostupoval v súlade so zákonom, používal praktiky, ktoré je možné kvalifikovať ako nekalé obchodné praktiky a rovnako tak používal aj zmluvné dojednania, ktoré majú povahu neplatných zmluvných podmienok a nie sú v súlade s právnymi predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa. Konanie žalovaného nemožno považovať za konanie v súlade s ochranou spotrebiteľa ako slabšej strany daného sporu. Súd požadovanú sumu finančného zadostučinenia

považoval za primeranú, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Konaním žalovaného vznikli na strane žalobkyne nepriaznivé ekonomické dôsledky. Tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyňi uplatnil zrážky zo mzdy vo výške dvojnásobku mesačnej splátky, vyvolalo u žalobkyne taktiež aj stresové situácie a psychické vypätie, v dôsledku ktorého pretrvával u nej stav neistoty a obavy z možnosti, že zo strany žalovaného sa bude voči nej uplatňovať nárok na uhradenie už raz splatených peňažných prostriedkov a výška bezdôvodného obohatenia bude narastať.

38. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na to, že súd mal vznik nároku na finančné zadosťučinenie za preukázané, pričom jeho požadovanú výšku mal za primeranú, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku daného rozhodnutia a podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu i v časti finančného zadosťučinenia. Požadovanú výšku 1 000,- Eur mal za dôvodnú a opodstatnenú, čo do výšky i základu, a to vzhľadom na vyššie vedené skutočnosti a závažnosť nezákonného konania zo strany žalovaného.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobkyňi ako plne úspešnej strane sporu. Nakoľko však žalobkyňi v konaní žiadne trovy nevynikli, žiadne si neuplatnila a žiadne jej nevyplývali ani zo súdneho spisu, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.